

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200254
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5021200254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: M. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, právne zastúpený: JUDr. Terézia Ďatková, advokátka, so sídlom Moyzesova 28, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ G. X., Q.. L. nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpená: JUDr. Terézia Ďatková, advokátka, so sídlom Moyzesova 28, 010 01 Žilina, 2/ Z. X., Q.. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX Ž., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, 010 01 Žilina, IČO: 50 626 329, 3/ Z.. S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, 4/ Z.. A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, obaja maloletí zastúpení zákonným zástupcom - matkou: ďalšou účastníčkou konania 2/ Z. X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. VoÚ 4/2021/S1 zo dňa 12. marca 2021, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu a ďalšej účastníčky konania 1/ proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. ZA-30S/95/2021 zo dňa 7. februára 2024 v znení opravného uznesenia sp. zn. ZA-30S/95/2021 zo dňa 8. marca 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť žalobcu a ďalšej účastníčky 1/ sa zamietá.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.
- III. Ďalším účastníkom konania 2/, 3/, a 4/ sa nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca a ďalšia účastníčka konania 1/ 18. júla 2019 pod č. V-6260/2019 požiadali o vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe zmluvy uzavretej 5. júna 2019 medzi nimi ako kupujúcimi a ďalšou účastníčkou konania 2/ a ďalšími dvoma fyzickými osobami (jej maloletými synmi) ako predávajúcimi k nehnuteľnostiam špecifikovaným v tejto zmluve, avšak (zatiaľ) len v rozsahu, v akom previedla svoje vlastnícke právo ďalšia účastníčka konania 2/, pretože dvaja z predávajúcich sú maloletí a je potrebné schválenie právneho úkonu súdom.

2. Katastrálny odbor (ďalej „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. V 6260/2019 zo dňa 17.09.2019 povolil návrh v prospech kupujúcich tak, že bol prevedený iba podiel predávajúcej 1), toto rozhodnutie však rozhodnutím č. UP 12/2019 zo dňa 22.01.2020 zrušil, keď vyhovel protestu prokurátora. Následne prerušil konanie podľa § 31a písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej „KatZ“) a účastníkom konania určil 30 dňovú lehotu na odstránenie nedostatkov návrhu a jeho príloh, ktorá márne uplynula bez odstránenia vád návrhu.

3. Vo veci návrhu rozhodol prvostupňový orgán novým rozhodnutím č. 6260/2019 zo dňa 02.11.2020 (po oprave nesprávne uvedeného č. 6260/2020) tak, že podľa § 31 ods. 3 KatZ zamietol návrh na vklad na základe predmetnej zmluvy ako celok. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že predmetná zmluva

obsahuje aj absolútne neplatný právny úkon z dôvodu absencie rozhodnutia súdu, ktorým schvaľuje právny úkon maloletých. Túto vadu nemožno odstrániť.

4. Na odvolanie žalobcu a ďalšej účastníčky konania 1/ žalovaný rozhodnutím č. VoÚ 4/2021/SI zo dňa 12.03.2021 rozhodol tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Stotožnil sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, že pokiaľ zmluva predstavuje absolútne neplatný právny úkon, tento nemá od počiatku žiadne právne účinky a hľadá sa naň akoby neexistoval. Katastrálny zákon nepripúšťa vydanie rozhodnutia o povolení vkladu v časti návrhu. Na účely katastrálneho konania sa ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka nepoužije, keďže na základe súčasnej právnej úpravy (od 01.09.2009) katastrálny odbor vždy posudzuje platnosť zmluvy zapisovanej do katastra nehnuteľností vkladom ako celok. Z ust. § 30 ods. 5 KatZ vyplýva, že predmetom návrhu na vklad sú všetky právne úkony, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu a všetky nehnuteľnosti týkajúce sa právnych úkonov, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu.

II. Konanie pred správnym súdom

5. Žalobca sa správnou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia najmä z nasledovných dôvodov:

- v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 31S/44/2020 sa domáha preskúmania zákonnosti a zrušenia druhostupňového rozhodnutia a prvostupňového rozhodnutia o proteste prokurátora, ktorým došlo k zrušeniu skoršieho rozhodnutia katastrálneho odboru č. V6260/2019 zo dňa 17.09.2019 o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobcu a ďalšej účastníčky konania 1/ v časti týkajúcej sa spoluvlastníckych podielov ďalšej účastníčky konania 2/. Toto predstavuje predbežnú otázku, bolo potrebné konanie prerušiť podľa § 31a písm. a) KatZ a pokiaľ by bolo vyhovené žalobe, vkladové konanie by sa muselo zastaviť. V dôsledku tohto pochybenia v postupe je prvostupňové rozhodnutie nezákonným a predčasne vydaným;

- rozhodnutím o prerušení konania bola stanovená neprímerane krátka, 30-dňová lehota, na predloženie rozhodnutia súdu vo veci schválenia právneho úkonu maloletých detí;

- aj keď je prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom viacerých spoluvlastníkov na toho istého kupujúceho realizovaný jednou zmluvou, prípadná právna vada právneho úkonu niektorého z týchto spoluvlastníkov nespôsobuje automaticky neplatnosť celej zmluvy. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka bude zmluva v tomto prípade neplatná len v tej časti, ktorá sa týka spoluvlastníckeho podielu daného spoluvlastníka. Ak by aj nedošlo k schváleniu právnych úkonov maloletých detí, v časti týkajúcej sa prevodu spoluvlastníckych podielov ďalšej účastníčky konania 2/ zostáva platnosť a účinnosť týchto právnych úkonov nedotknutá. Ust. § 31 ods. 3 KatZ, ktorý nemôže vylučovať aplikáciu § 41 Občianskeho zákonníka pri preskúvaní zmluvy v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 KatZ.

6. Žalovaný sa vyjadril v súlade so závermi svojho rozhodnutia.

7. Ďalšia účastníčka konania 1/ súhlasila s obsahom žaloby aj návrhom na prerušenie konania s tým, aby po právoplatnom skončení konania vedeného Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 41C/37/2023 bolo správnej žalobe vyhovené (pozn. - konanie vedené na Okresnom súde Žilina o určenie platnosti prevodu vlastníckeho práva Z. X. na M. X. B. G. X.).

8. Ďalšia účastníčka konania 2/ navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť s tým, že správny orgán vec správne právne posúdil. Konanie vedené pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 41C/37/2023 o určenie platnosti prevodu vlastníckeho práva medzi žalobcami a žalovanou nepovažovala za konanie, ktoré má právny význam pre rozhodnutie v tomto konaní vzhľadom na ust. § 30 ods. 5 KatZ.

9. Správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „SSP“) zamietol.

10. V odôvodnení poukázal na to, že účastníkmi kúpnej zmluvy na strane predávajúcich boli maloleté osoby, v mene ktorých konala matka ako zákonná zástupkyňa a takýto právny úkon musí byť schválený príslušným súdom. Ak takýmto rozhodnutím katastrálny odbor nedisponoval, nemohol postupovať inak, ako návrh zamietnuť podľa § 31 ods. 3 KatZ, pretože takýto právny úkon je absolútne neplatný. Túto skutočnosť si uvedomovali aj navrhovatelia (kupujúci), keď žiadali katastrálny odbor rozhodnúť o vklade vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy v dvoch fázach, čo však KatZ neumožňuje. Z ustanovenia § 30 ods. 5 KatZ vyplýva, že predmetom návrhu na vklad musia byť všetky právne úkony, ktoré obsahuje zmluva a podliehajú vkladu, a všetky nehnuteľnosti týkajúce sa právnych úkonov, ktoré obsahuje zmluvná listina a podliehajú vkladu. Správny súd sa podrobne vysporiadal s argumentáciou žalobcu a poukázal aj na dôvodovú správu k § 30 ods. 5 KatZ a odbornú spisbu - komentáre k § 30 ods. 5 KatZ.

11. Návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu konania na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 41C/37/2023 súd zamietol. Konanie o určenie platnosti prevodu vlastníckeho práva Z. X. na M. X. B. G. X. považoval za irelevantné, nakoľko aj v prípade konštatovania platnosti tohto právneho úkonu sa

nič nezmení na tom, že kúpna zmluva by aj naďalej nebola spôsobilá na vklad, vzhľadom na kogentné ustanovenie § 30 ods. 5 KatZ.

12. Za nedôvodný vyhodnotil správny súd aj návrh žalobcu na prerušenie konania do rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/44/2020 zo dňa 28.09.2022 (konanie pod sp. zn. 5Svk/14/2023 - pozn. kasačného súdu), ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu M. X. vo veci súdneho prieskumu rozhodnutia č. UPo-3/2020-Ma zo dňa 20.03.2020, ktorým Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor č. UP 12/2019 zo dňa 22.01.2020, ktorým katastrálny odbor vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina sp. zn. Pd 264/19/5511-4 zo dňa 11.12.2019 a rozhodnutie V 6260/2019 zo dňa 17.09.2019 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa predmetnej kúpnej zmluvy zrušil. Súd mal za to, že súdny prieskum oboch rozhodnutí môže prebiehať v samostatných konaniach nezávisle na sebe.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenia

13. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca a ďalšia účastníka konania 1/ (ďalej „sťažovatelia“) kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

14. Sťažovatelia poukázali na konanie vedené pred kasačným súdom pod sp. zn. 5Svk/14/2023, o ktorom ešte nebolo v čase podania kasačnej sťažnosti rozhodnuté, a zdôraznili, že v oboch prípadoch správny súd nesprávne vyložil § 30 ods. 5 KatZ, konkrétne:

- na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka správny súd nereflektoval; § 30 ods. 5 KatZ ako procesnoprávnu normu je potrebné vykladať v spojitosti s ním;
- poukázali na judikát č. R 81/2014 (sp. zn. 6 Sžo 229/2010);
- právny úkon medzi nimi a ďalšou účastníčkou konania 2/ je platný; na tej istej listine boli spísané oddeliteľné (rôzne) zmluvy;
- účelom § 30 ods. 5 KatZ nebolo účastníkov zmluvy nútiť podávať návrh na vklad k neplatným právnym úkonom.

15. Sťažovatelia navrhli zmeniť napadnutý rozsudok správneho súdu a zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, ako aj priznať im trovy konania.

16. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudok správneho súdu považuje za zákonný a vecne správny a zotrval na správnosti svojich záverov ohľadom výkladu ust. § 30 ods. 5 KatZ. Kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť.

17. Ďalšia účastníčka konania 2/ považovala kasačnú sťažnosť tiež za nedôvodnú a rozsudok považovala za zákonný, vecne správny a spravodlivý. Zopakovala svoju argumentáciu ohľadom výkladu § 30 ods. 5 KatZ.

IV. Posúdenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Kasačný súd zistil, že v konaní sp. zn. 5Svk/14/2023 už kasačný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 25.04.2024 o obsahovo totožnej kasačnej sťažnosti sťažovateľov tak, že ju zamietol. Toto rozhodnutie bolo aj predmetom sťažnosti na Ústavnom súde SR, ktorý v uznesení sp. zn. IV. ÚS 431/2025-14 zo dňa 26.08.2025 považoval právne závery Najvyššieho správneho súdu SR ohľadom výkladu § 30 ods. 5 KatZ za správne. Vzhľadom na uvedené kasačný súd poukazuje podľa § 464 ods. 1 SSP na relevantnú časť odôvodnenia rozhodnutia sp. zn. 5Svk/14/2023 cit:

„19. Je potrebné uviesť na pravú mieru, že predmetom posudzovania v tejto veci nie je skúmanie platnosti kúpnej zmluvy opísanej v bode 1 tohto rozsudku, ale práve naopak, posúdenie otázky, či s ohľadom na znenie § 30 ods. 5 KatZ mohli sťažovatelia v návrhu na vklad, ktorý podali k tejto kúpnej zmluve, tento návrh obmedziť iba na jeden z viacerých právnych úkonov obsiahnutých v tejto zmluve.

20. Kasačný súd poukazuje na to, že § 30 ods. 5 KatZ predstavuje jasnú zákonnú licenciu pre orgán katastra nehnuteľností, ako to tvrdí aj ďalšia účastníčka konania 2/. Ak navrhovateľ nepojme do návrhu na vklad všetky právne úkony z predloženej zmluvy, ktoré samy o sebe vkladu podliehajú (podľa § 28 ods. 1 a 2 KatZ), orgán katastra nehnuteľností nemôže takýto návrh považovať za perfektný, ale práve naopak, zákon mu ukladá povinnosť tento nedostatok odstraňovať pod hrozbou zastavenia konania o návrhu na vklad podľa § 31b ods. 1 písm. f) KatZ. V tomto smere síce platí, ako argumentujú sťažovatelia, že vkladové konanie sa spravuje dispozičnou zásadou; na druhej strane táto zásada má zákonný pôvod (nejde o nadzákonnú hodnotu) a zákonodarca sa ju novelizáciou § 30 ods. 5 KaZ rozhodol modifikovať, čo ako sťažovatelia, tak aj orgány verejnej moci musia rešpektovať. Ustanovenie § 30 ods. 5 KatZ teda

bráni tomu, aby orgán katastra nehnuteľností povolil vklad na základe návrhu na vklad podaného v rozpore s týmto ustanovením.

21. Účelu takejto zmeny KatZ sa dostatočne venoval už správny súd a kasačný súd na jeho závery plne odkazuje. Osobitne treba zdôrazniť tú skutočnosť, že v prípade § 30 ods. 5 KatZ ide o rovnosť zmluvných strán pri následnom vkladovom konaní, t. j. o zabezpečenie toho, že ich vôľa prejavená v hmotnoprávnom úkone (rímskoprávny titul) bude vcelku premietnutá do príslušnej verejnoprávnej evidencie (rímskoprávny modus).

22. Účelom návrhu na vklad a celého systému katastra nehnuteľností je práve a len toto premietnutie, a nie modifikácia hmotnoprávnych dojednaní obsiahnutých v zmluve. Takáto modifikácia je možná len novým hmotnoprávnym dojednaním, a to osobitne preto, že vo fáze po uzavretí zmluvy počas vkladového konania účelom tohto konania nie je skúmanie zmeny obsahu vôle zmluvných strán, ale výlučne skúmanie vkladuschopnosti posudzovanej zmluvy. Ak chcú zmluvné strany modifikovať svoju vôľu v hmotnoprávnom slova zmysle, môžu si medzi sebou dojednať nové hmotnoprávne usporiadania ich vzťahov a iniciovať nové vkladové konanie, a to i využitím postupu uvedeného v sťažovateľmi predloženom judikáte sp. zn. 6 Sžo 229/2010. Pokiaľ teda sťažovatelia týmto judikátom argumentujú, mýlia sa: citované rozhodnutie rieši situáciu zmeny hmotnoprávnych pomerov (odstúpenia od zmluvy ako inštitútu hmotného práva počas vkladového konania), nie modifikáciu hmotnoprávnych dojednaní procesným úkonom, a to návrhom na vklad práva do katastra nehnuteľností.

23. Pokiaľ ide o argument znením § 41 Občianskeho zákonníka, kasačný súd uvádza, že uvedené ustanovenie reguluje proporcionalitu v súkromnoprávnych vzťahoch v tom smere, že zachováva platnosť tých častí právneho úkonu, ktoré sú oddeliteľné. V tomto smere je hmotnoprávna argumentácia sťažovateľov správna. Sťažovatelia sa však mýlia v procesnoprávnom aspekte ich argumentácie. Zámerom zákonodarcu bolo podrobiť vkladu do katastra nehnuteľností všetky vkladu podliehajúce právne úkony z predloženej zmluvy bez ich oddeľovania, s ohľadom na jednak interpretačné problémy spojené s dovtedajšou praxou, no i s ohľadom na rešpekt k prejavenej vôli zmluvných strán v jej celku.

24. Nie je preto prípustné tvrdiť, že by čo i len jeden účastník hmotnoprávneho vzťahu, výsledok ktorého podlieha vkladu práva do katastra nehnuteľností, mohol mať možnosť procesným úkonom (návrhom na vklad) tento hmotnoprávny vzťah modifikovať, dokonca bez toho, aby o tom ostatní účastníci takéhoto hmotnoprávneho vzťahu mali vedomosť. Uvedenú hodnotu chráni aj ustanovenie § 31 ods. 3 KatZ v znení po novele vykonanej zákonom č. 304/2009 Z. z.

25. Preto § 30 ods. 5 KatZ nie je v hodnotovej kolízii s § 41 Občianskeho zákonníka: uvedené ustanovenia adresujú odlišné situácie. Kým § 41 Občianskeho zákonníka zachováva (sanuje) čo možno najviac vôľu účastníkov súkromnoprávnych vzťahov (netreba však opomínať podmienku separability s ohľadom na celkový charakter právneho úkonu a okolnosti a vôľu účastníkov právneho úkonu v tomto ustanovení vymedzenú a požadovanú), tak § 30 ods. 5 KatZ na účely prenesenia súkromnoprávne prejavenej vôle do verejnoprávnej evidencie bezvýhradne trvá na rešpektovaní takejto vôle vcelku. V tomto smere vôbec nie je možné vylúčiť, že by posudzovaná kúpna zmluva neobstála ani v kontexte § 41 Občianskeho zákonníka práve s ohľadom na skúmanie podmienky separability, teda či by ďalšia účastníčka konania 2/ vstúpila do právneho vzťahu so sťažovateľmi, nebyť toho, že by do tohto vzťahu vstúpili jej maloleté deti. Skúmanie takejto separability však v žiadnom prípade nie je v kompetencii orgánu katastra nehnuteľností.

26. Rovnako odborná spisba potvrdzuje, že ani právna úprava účinná do 30. septembra 2018 nenechávala úplnú voľnosť pre navrhovateľa vkladu. Ako uvádza literatúra: Orgán katastra bol povinný rozhodovať o návrhu na vklad práva vyplývajúceho „iba“ zo zmluvného dojednanía označeného v návrhu na vklad. Pri rozhodovaní o tomto návrhu na vklad však musel orgán katastra, samozrejme, preskúmať aj vzťah v návrhu na vklad označeného zmluvného dojednanía k ostatným zmluvným dojednaniam spísaným v príslušnej zmluvnej listine a vzájomné prepojenie či podmienenie týchto zmluvných dojednaní. Orgán katastra mal ďalej zamerať svoju pozornosť najmä na zistenie, či nebolo vôľou zmluvných strán, aby sa rozhodovalo o návrhu na vklad na základe všetkých zmluvných dojednaní spísaných v jednej zmluvnej listine v rámci jedného vkladového konania. Pokiaľ však aj bolo vôľou zmluvných strán pri uzatvorení zmluvy, aby sa rozhodovalo o návrhu na vklad na základe všetkých zmluvných dojednaní spísaných v jednej zmluvnej listine v rámci jedného vkladového konania, no zmluvné strany túto vôľu zmenili a v rámci vkladového konania (v prvostupňovom konaní alebo v odvolacom konaní) túto skutočnosť oznámili správnemu orgánu rozhodujúcemu o návrhu na vklad alebo o odvolaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na vklad alebo o odvolaní proti rozhodnutiu o zastavení konania o návrhu na vklad, bolo potrebné na túto skutočnosť zo strany príslušného správneho orgánu prihliadať. (FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. § 30 [Účastníctvo vo vkladovom konaní, začatie vkladového konania, disponovanie návrhom na vklad, oznámenie o návrhu na vklad, prílohy návrhu na

vklad, predmet návrhu na vklad]. In: FEČÍK, Marián, JAKUBÁČ, Róbert. Katastrálny zákon. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 372, marg. č. 82.)

27. Na dôvažok nedá kasačnému súdu neuviesť, že účastníci kúpnej zmluvy mohli uzavrieť samostatné kúpne zmluvy medzi sťažovateľmi a ďalšou účastníčkou konania 2/ a medzi sťažovateľmi a maloletými prevodcami, resp. hmotnoprávne dojednania v priebehu vkladového konania hmotnoprávne modifikovať. Ak takto nebolo postupované, nie je vylúčené, že jednotlivé právne úkony obsiahnuté v predmetnej kúpnej zmluve mohli byť vzájomne podmienené (z pohľadu úmyslu a zámeru zmluvných strán). Rovnako už v čase uzavierania predmetnej kúpnej zmluvy muselo byť i sťažovateľom zrejmé, že poručenský súd neudelil potrebný súhlas s prevodom, no napriek tomu pristúpili k uzavretiu posudzovanej kúpnej zmluvy. Ak takto postupovali, sami vyvolali právny stav, ktorý v tejto veci nastal, pričom tento nie je dôsledok pochybení na strane správnych orgánov, ako je vysvetlené vyššie.

28. V tomto smere považuje preto kasačný súd argumentáciu sťažovateľov za účelovú, keďže účastníci by nemuseli mať záujem vstúpiť do hmotnoprávneho vzťahu, ak by sa mal udiať iba medzi sťažovateľmi a ďalšou účastníčkou konania 2/. Preto neobstojí argument sťažovateľov, že vlastne išlo o dve oddeliteľné zmluvy len spísané v tom istom listinnom dokumente. Ak by mal tento argument sťažovateľov obstať, znamenalo by to, že navrhovateľ vkladu by mohol úplne voľne disponovať s hmotnoprávnym zmluvným dojednaním poukazom na to, že viaceré takéto dojednania vlastne len zdieľajú fyzický nosič (papier). Nemôže byť preto vo vyššie uvedenom kontexte úlohou správnych orgánov skúmať pohnútky účastníkov zmluvy.

29. Už len na záver je potrebné uviesť, že argumentáciu sťažovateľov v tom smere, či orgán katastra nehnuteľností môže alebo nemôže skúmať platnosť právneho úkonu, nie je v tejto veci rozhodná, pretože sťažovatelia podali na tento orgán procesne neperfektný návrh.“

V. Záver a trovy konania

19. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú (§ 461 SSP).

20. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď sťažovatelia neboli v konaní pred kasačným súdom úspešní a u žalovaného nezistil kasačný súd mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané právo na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o ďalších účastníkov konania, Najvyšší správny súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP, keď týmto účastníkom konania nebola súdom v kasačnom konaní uložená žiadna právne vynúiteľná povinnosť, s ktorou by im trovy konania vznikli. Preto im právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.